

Hoe de gemeente Sint Pancras een armlastige familie naar de gemeente Koedijk liet verhuizen.

Gezinnen die bijstand behoeften zijn vooral in het verleden in geen enkele gemeente welkom geweest. Men probeerde hen te weren door ze, bij een aanvraag om onderstand, zo mogelijk naar een vroegere woonplaats te verwijzen.

Op 20 december van het jaar 1844 maakte Cornelis Groenewoud, als burgemeester van Koedijk, een proces-verbaal op wegens de ongeoorloofde wijze waarop zekere Jan Slot met zijn gezin in Koedijk was komen wonen.

Jan Slot was een in de Heerhugowaard geboren 39 jarige dagloner, die verklaarde niet langer in het onderhoud van zijn vrouw en vier kinderen te kunnen voorzien. Blijkbaar had hij eerst in de gemeente Sint Pancras gewoond. Toen hij zich daar met een verzoek om onderstand tot de burgemeester had gewend had die het verzoek van de hand gewezen, doch door tussenkomst van de diaconie van Sint Pancras had hij toen nog een som van twee gulden gekregen. Tenslotte heeft het gemeentebestuur van Sint Pancras hem een stukje grond afgestaan, gelegen onder de gemeente Koedijk, en daarop een stulp of soort van woning doen zetten, of wel hem daarin behulpzaam geweest, om hem alzo in laatst genoemde gemeente te vestigen en daardoor van hem ontslagen te zijn.

Ter verduidelijking volgt hier een omschrijving van de vroegere situatie op de Vronergeest.. Van deze langgerekte zandrug behoorde het noordelijkste deel tot Sint Pancras, het middelste deel vanaf de Boeterslaan tot iets ten zuiden van de spoorwegovergang tot Koedijk en het zuidelijkste deel tot Oudorp.

Rond 1844, het jaar waarin het proces-verbaal werd opgemaakt, zal de situatie aldaar niet veel anders zijn geweest dan in 1832 toen het kadaster werd ingesteld. Er stonden toen in het Koedijker gedeelte aan uiterste westkant van de geest niet meer dan 14 huizen. De zandige onvruchtbare geest, tussen de Benedenweg en de Achterweg, bestond toen voor een groot deel uit woeste onbebouwde grond. De gemeente St.Pancras bezat, ook onder de gemeente Koedijk, meerdere percelen van die woeste grond die jaar in jaar uit geen cent opbrachten. Het was dus niet moeilijk om zo'n perceeltje voor Jan Slot beschikbaar te stellen.

Het aan de Kanaaldijk wonende gemeentebestuur van Koedijk zal de clandestiene bebouwing wel niet ontdekt hebben, die kwamen niet zo vaak in dit arme, afgelegen gedeelte van hun gemeente. Er was dus aanvankelijk geen haan die er naar kraaide. Maar op deze manier woonde Jan Slot met zijn gezin al meerdere jaren in de gemeente Koedijk en meende hij daarom recht op bijstand te hebben. Hoe deze affaire verder afliep is mij tot heden niet gebleken.

Capelle a.d.IJssel
J.P. Geus